

הכנפיים של אהוד

הוא טייל בעולם, הטיס מטוסים, השיט ספינות, עיצב תכשיטים והיום בעל חברה המספקת חלקי חילוף למטוסים ברחבי העולם • המשורר אהוד נוה, שנולד, גדל ועבד בירושלים במשך שנים רבות, מוציא ספר שירים ומספר בראיון טרנס-אטלנטי מפלורידה על סגנון כתיבתו הייחודי ועל הירושלמיות והצבריות שטבועות בו לעד

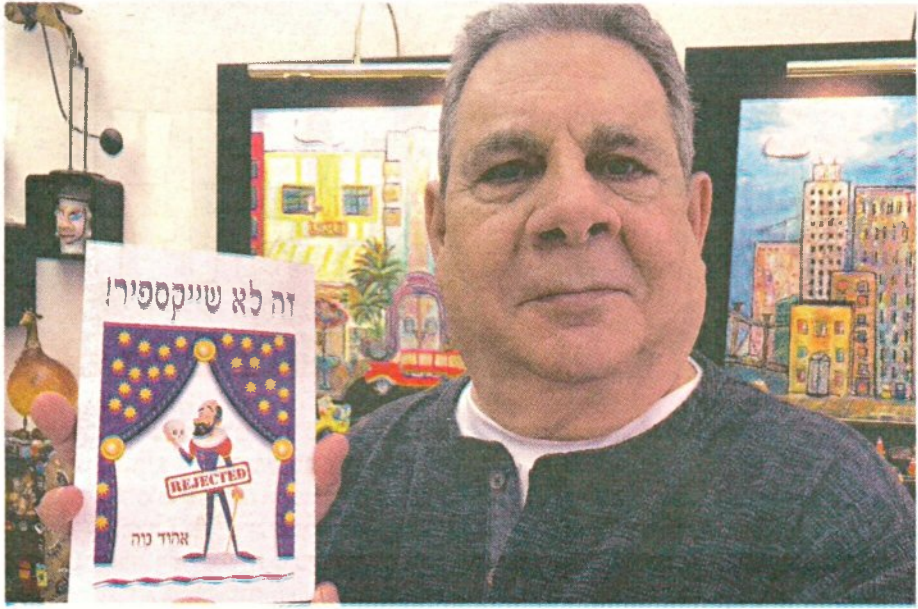
בשירים רבים דמויות ירושלמיות מתקופת ילדותו ובגרותו, כמו למשל: גבריאל האיש שאת רוב זמנו בילה בכביש, ששון שהיה רוכב על וספה, עמירם שבה ז"ל שהיה קומיקאי וחבר בלהקה צבאית, ורבים אחרים. משום שלא אהב את מסגרת הלימודים בבית הספר ברנדייס בירושלים, בו למד מכניקה עדינה, ובשל אהבתו הגדולה לתעופה כבר מגיל צעיר, עזב לראשונה את עיר הקודש בגיל 16 - לטובת לימודים בבית הספר הטכני של חיל האוויר. שם נבחר עם עוד 20 נערים בלבד להשתתף בקורס הראשון של מומחים למנועי סילון. אחרי הקורס הוצב אהוד לשרת במחלקה יחידה, ניסיונית וחלוצית לשיפוץ מנועים בבסיס תל נוף.

הוא ביקר בפעם הראשונה בארצות הברית במסגרת שירותו הצבאי בגיל 19 וחצי, לאחר שבמשך יותר משנה היה ממונה על צוות ההרצות של המחלקה. מפקדו בחר בו ובחייל נוסף כדי ללמוד על שלושה מנועי סילון חדשים שנוספו לחיל האוויר. לאחר כשנה בארצות הברית, חזר לארץ ועם צוות מצומצם שעמד לרשותו היה אחראי על מערך הקליטה של המנועים בחיל האוויר. בהמשך מונה למפקח מנועים ראשי ביחידה בה שירת - הסמכות העליונה המאשרת בחתימתה כל מנוע הראוי לטיסה בסיום עבודת השיפוץ.

שלושה שירים ביום

אהוד אינו מפסיק לכתוב מדי יום, לעתים גם 2-3 שירים ביום. הוא אינו יודע להסביר מדוע הוא כותב בעיקר בחרוזים, אבל חובבי שירה וספרות רבים בישראל וברחבי העולם אוהבים מאוד את שיריו ואת סגנון כתיבתו הייחודי. רוב השירים נכתבו על מקרים ואירועים שקרו לו ולאנשים שהוא מכיר, ולכן קרא לספרו החדש: "זה לא שייקספיר!". שירים רבים מפרי עטו הולחנו - חלקם במסגרת המיזם המוזיקלי "שיר-א-שיר" שנערך ביוזמת הסופרת, המשוררת והדוברת לשעבר של אגודת הסופרים העבריים שרה אהרונוביץ' קרפנוס. השניים מצאו שיש להם הרבה מן המשותף, ואף מכנים האחד את השנייה: תאומי ותאומה.

אהוד מודה כי "אולי הגעתי לבשלות בגיל 67. אינני יודע להסביר, אבל לשירי יש קצב משלהם, ולי יש דחף פנימי לכתוב. אני יושב ומתחיל לכתוב שורה או שתיים, וכך מתחיל כל שיר. לשם הנוחיות וכדי לא להחמיץ רדע של השראה, פיזרתי ניירות ועטים בכל מקום בבית. הכתיבה שלי אינטואיטיבית, מגיעה מהראש ומהלב, וכשהשיר נכתב היר רצה לברר וכותבת. לא למדתי לכתוב שירים או ספרות בכלל במסגרת מסודרת. אני כותב מה שיש לי בראש ועל כל נושא. אין אצלי 'פרות קרושות'. כולם עולים על המזבח. אנשים רבים אומרים לי שאני מזכיר להם בסגנון הכתיבה שלי את דידי מנסי ואת שמשון מלצר שני ענקים - ועבורי זו מתמאה גדולה מאוד."

אהוד נוה עם ספרו 'זה לא שייקספיר': פרטי

לעבוד עם אוסקר דה לה רנטה

במשך שנים רבות הוא עבד כמעצב אמנותי של תכשיטים, דבר שהחל לגמרי במקרה: כשעבד כסטייליסט וכצלם בחברה שהפיקה קטלוגים, אהוד הוצלם שעבד איתו קיבלו משימה להכין לאוסקר דה לה רנטה, אחד ממעצבי האופנה המובילים בעולם, צילום עבור מגזין מקצועי. נוה עיצב אותו והשתמש לכך בחרוזים. מנהלי החברה היו מאוד מרוצים מהעיצוב הייחודי שלו, ובעקבות זאת

זומן לשיחה וליום ניסיון למשרת מעצב תכשיטים, והתקבל. לאחר קצת יום אחד, משנה, בה עיצב תכשיטים רבים שהוצגו בתוכניות טלוויזיה, ברשתות חנויות כלבו אמריקניות וקטלוגים נבחרים כמו: מייסיס, סיקס פיפט, אוויניו ואחרים, החליט נוה לפתוח חברה משלו אך בשל התקציב

הזעום שהיה לו עיצב לייזר ייחודי של מתנות לא יקרות עשויות מצרפים: מנורות לילה, שעונים מגנטיים למקרר ועוד. בהמשך, כשרווח לו מעט, פתח גם חנות וסטודיו לעיצוב תכשיטים, בה עבד עם לסלי במשך 18 שנה. אהוד נולד וגדל בירושלים, ובספרו מככבות

הרבים באשר הם. מאז ומתמיד הוא היה סקרן ואהב ללמוד כמה שיותר, וכמוכן קריאת ספרים הייתה אהובה עליו במיוחד בילדותו הירושלמית. "הייתי הולך לבית ההסתדרות ברחוב שטראוס בירושלים, משאל מהספרנית ספר אחד, ומחזיר אותו כבר יום למחרת. בשל כך קיבלתי ממנה אישור מיוחד לקרוא שני ספרים ביום, והייתי מחזיר את שניהם לאחר יום. קראתי כל מה שאפשר, בכל מקום שאפשר ומתי שרק אפשר - עם הרבה צימאון לידע וסקרנות בלתי נרדית".

לאחר שירות קבע בחיל האוויר, טייל בחו"ל, עבד בכמה עבודות מזדמנות, ולאחר מכן כדרייל באל-על במשך חמש שנים. הוא ביקש לקבל חופשה ללא תשלום במשך שנה, ומשום שלא אושרה לו גם לזמן קצר יותר, התפטר ולאחר

שלושה ימים בלבד נחת בלאס וגאס עם מזוודה אחת וכמה גרושים בכיס. "רציתי לרדת וללמוד מה זה לחיות בעיר שכולה סביב הימורים. חייתי שם שנה שלמה בווגאס. בלילות עבדתי כנהג מונית, ובימים למדתי אנגלית ומינהל עסקים באוניברסיטת UNLV".

בן גבריאל

"בסך הכל כולנו כותבים כדי שאנשים יקראו, המחמאות הן אהלה תוספת. כשזה זורם זה ממש קולח לבר. המוח עובד, היר רק זזה ורושמת. אתה אפילו לא חושב, השיר כבר בנוי, קיים". במילים אלו פותח האמן הרב תחומי והמשורר אהוד נוה, 68, שנולד, גדל ועבד בירושלים במשך שנים רבות ומתגורר בפלורידה, ארצות הברית, את ספרו החדש "זה לא שייקספיר!" (הוצאת "אוריון"). הספר כולל יותר מ-150 שירים, הכתובים בסגנון כתיבה חריזה ייחודי, מרגשים, נוגעים ללב ומצחיקים, ויוצא לאור בימים אלו בחנויות הספרים ברחבי הארץ.

נוה הוא אמן רב-תחומי ויוצר בנשמתו - שזכה בפרסים על יצירותיו בתחומים רבים ומגוונים כמו: צילום, עיצוב תכשיטים, מוצרים, אתרי אינטרנט, גרפיקה, עיצוב קטלוגים, חנויות, מסעדות, ריהוט ועוד. הוא גם יזם ואיש עסקים מצליח בארצות הברית, שבבעלותו חברה המספקת חלקי מטוסים לחברות תעופה. הוא גם מוסמך להשיט ספינות ולהטיס מטוסים קטנים.

בשנת 1998, לאחר 20 שנים בהן התגורר בעיר אוונטורה שבפלורידה, ארצות הברית, החליט אהוד לחזור לירושלים, כור מחצבתו, עם רעייתו לסלי ועם משפחתו. לשם כך מכר את ביתו ואת את העסק המצליח שהיה לו: סטודיו לעיצוב תכשיטים. המשפחה התגוררה בירושלים במשך שש שנים, ובמסגרת עבודתו כמנהל פרויקטים בעיריית ירושלים היה אחד האחראים על פרויקט המיגון בשכונת גילה, ניהל את חדר המצב בעיר בזמן ביקורו ההיסטורי של האפיפיור יוחנן פאולוס השני בישראל בשנת 2000 וגם את אתר האינטרנט במסגרת מינהלת 2000.

לדבריו, הסיבה האמיתית לעזיבת משפחתו את ארצות הברית הייתה האינתיפאדה השנייה, שהשפיעה לרעה לא רק על תפוסת בתי המלון בירושלים בפרט ובישראל בכלל, אלא גרמה לירידה משמעותית בהיקף התקציבים והמשאבים שהוקצו לפרויקטים שונים בכלל. בשל הנסיבות, לאחר שש שנות מגורים בירושלים, נאלצו אהוד ורעייתו לסלי לחזור לארצות הברית, ומאז הם מתגוררים בעיר הקטנה פארקלנד שבפלורידה. לסלי היא אמנית המציירת ומפסלת חפצי אמנות ייחודיים בתלת ממד. אהוד הגיע למסקנה שקשה להרוויח מאומנות - גם בארצות הברית. "אמנות עושים בשביל הנשמה - ולא עבור הכסף", הוא אומר.

השניים הכירו במהלך בילוי בבר, בו פגש נוה בשתי בחורות צעירות נאות וביקש לרקוד עם אחת מהן. "היא ענתה לי: 'תרקוד עם בת הדוד שלי', ומאז אנו רוקדים ביחד הרבה שנים", מספר אהוד בראיון טרנס-אטלנטי מפלורידה. הוא אף הקדיש ללסלי שירים רבים בספרו החדש, כמו גם לחבריו

אהוד נוה בצעירותו עם חבריו בירושלים: פרטי